

Warszawa 3 września 2019

Zbigniew Sarata
02-792 Warszawa
ul. F. M. Lanciego 9b
tel. 501 247 295

Urząd Do Sprawa Kombatantów I Osób Represjonowanych

Dotyczy DSE4-K0809-D23-11/9

Bardzo dziękuję za obszerne wyjaśnienia wysłane na skutek pisma Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej do której zwróciłem się z prośbą o udostępnienie pisma PP 500-1565/81. Państwa wyjaśnienia dotyczące uprawnień wynikających z przyznania statusu działacza opozycji antykomunistycznej były już mi znane. Wiedziałem też o możliwości zaliczenia czasu pozostawania bez pracy z powodu represji do okresów składkowych dla celów emerytalnych.

Proszę jednak zauważyć, iż pozostający bez oficjalnego zatrudnienia działacze opozycyjni są poszkodowani gdyż zmniejsza to ich kapitał początkowy, który jest podstawą wyliczenia emerytury. A przecież każdy musiał się z czegoś utrzymywać. Jedni pracowali w wydawnictwach bezdebitowych i dostawali wynagrodzenie, inni pracowali na czarno w firmach prywatnych i także dostawali wynagrodzenie. W czasie internowania związanego ze stanem wojennym zostali pozbawieni nie tylko wszelkiego wynagrodzenia, ale także uszczuplone ich świadczenia emerytalne.

Te okresy bez ich winy nie powiększały ich zarobków w dziesięcioletnim okresie, który każdy może sobie wybrać do obliczenia stosunku swojego wynagrodzenia do średniej krajowej. Decyzje Prezesa IPN oraz Szefa UDSKiOR mogą wprawdzie wydłużyć okresy składkowe, ale w żaden sposób nie wpływają na wysokość wspomnianego dziesięcioletniego wynagrodzenia – istotnego składnika wyliczenia świadczeń.

Bardzo proszę o rozważenie rozpoczęcia inicjatywy ustawodawczej polegającej na przypisaniu średniego krajowego wynagrodzenia osobom represjonowanym w okresie objętym decyzją szefa UDSKiOR oraz internowanym w okresie objętym decyzją Prezesa IPN. Przecież osoby te nie były zatrudnione na podstawie umowy o pracę wyłącznie z winy ówczesnego opresyjnego państwa.

z poważaniem

Zbigniew Sarata